

December 2021

Nieuwsbrief familie Shipipa

Hey hey, hoe gaat het met jullie? Wat blijft het toch zorgelijk rondom corona he? In Nederland op dit moment meer dan in Namibië. Al moet ik zeggen dat in Namibië het aantal besmette mensen ook weer behoorlijk op loopt. In deze nieuwsbrief wil ik graag met jullie terugkijken op het afgelopen jaar. Er zijn zoveel mooie dingen gebeurd in het afgelopen jaar waar we zo dankbaar voor zijn. We vinden het belangrijk om dit te benoemen en er even bij stil te staan. Daarnaast wil ik ook een stukje delen over hoe het met ons gaat en de uitdaging van zendeling zijn in combinatie met rouw.

Hoe het met ons gaat

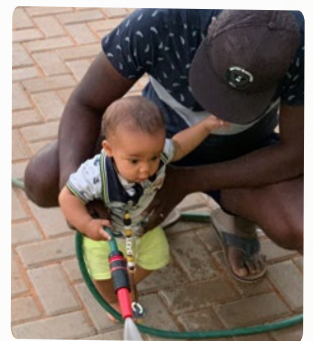
Ik denk dat ik kan zeggen dat het goed met ons gaat. Het afgelopen jaar was een zoektocht. Een zoektocht naar hoe wij een gezonde balans in ons leven kunnen vinden. Om een organisatie te starten is een grote verantwoordelijkheid en er komt veel bij kijken. Mijn focus in het afgelopen jaar was het opzetten en verbeteren van de programma's, begeleiden van onze medewerkers, financiën en ik had ook weer mijn eigen klasje. De jongste kinderen. Ik mocht hen helpen met lezen en rekenen. Ik geniet er echt van om weer een eigen klasje te hebben. Kenneth deed activiteiten met de kinderen en was vooral heel druk met de start van de Hope Garden (ons agrarische project). Toen we dit land kregen was bijna alles kapot of weg. Er moest enorm veel gebeuren voordat we het land überhaupt weer konden gebruiken. Gelukkig is het land nu in een betere staat en zijn de eerste zaden geplant 😊.

Zoals je leest, hebben we genoeg te doen voor Lighthouse en daarom is het zo belangrijk om een goede balans te vinden. Om naast Lighthouse ook genoeg tijd te hebben voor elkaar en voor rouw. En dat doen we. We genieten van de momenten samen als gezin. We zijn zo blij en dankbaar voor Ezra in ons leven. Hij geeft ons

weer nieuwe vreugde. Daarnaast is er natuurlijk ook verdriet over het gemis van Jayden. We hebben ontdekt hoe belangrijk het is om die gevoelens niet weg te stoppen. Soms gaat het even niet. We hebben geleerd dat dat oké is en hoe belangrijk het is om naar ons lichaam te luisteren en te doen wat we nodig hebben.

Rouw (en zending)

Het is nu 14 maanden geleden dat Jayden overleed. Rouw is dan ook nog steeds een groot onderdeel van ons leven. Jayden is nu net zo lang weg van ons als dat hij bij ons was. Dat is weer zo'n confronterend moment voor ons. Ik (Gerlinda) schrijf regelmatig stukjes op social media over ons rouwproces. De ups en de downs. Het helpt mij om hierover te schrijven maar ik merk dat het ook anderen helpt om beter te begrijpen waar wij (en anderen die rouwen) doorheen gaan. We vinden er onze weg in, maar zoals ik al schreef: het blijft zoeken naar een goede balans. Dit is niet altijd gemakkelijk. En zeker niet als zending. Ik wil op de volgende pagina graag een stukje delen wat ik een tijdje terug schreef.

"Leven met rouw is moeilijk. Je ziet van de buitenkant niet (altijd) dat het er is, maar het is er wel. Als je mij ziet, lijkt het alsof ik mijn leven weer opgepakt heb. En in bepaalde mate heb ik dat ook. Ik werk weer met de kids en samen zorgen wij dat Lighthouse goed draait. En het belangrijkste: ik geniet er ook van. Naar omstandigheden gaat het eigenlijk best goed met ons. We hebben gelukkig ook genoeg redenen om elke dag voor op te staan. We hebben onze lieve Ezra, we hebben elkaar, we hebben lieve familie en vrienden. We hebben Lighthouse Ministry en alle lieve kids die de liefde en aandacht ook zo keihard nodig hebben. En van dat alles genieten wij ook.

Maar wat je niet ziet als je mij ziet (of misschien ook wel 😊) is dat het niet meer is zoals het was. Je ziet (meestal) niet dat de dingen die we doen, meer moeite en energie kosten, dat we dingen sneller vergeten en we het soms moeilijk vinden om ons te concentreren, omdat de gedachten bij Jayden zijn. Soms zie je een glimlach, terwijl we van binnen huilen. Dingen die voorheen 'vanzelf' gingen kosten nu meer energie. Daar waar ik vroeger genoot van grote groepen, ben ik nu liever in klein gezelschap. Ik kreeg eerder energie van vaak en veel mensen om me heen. Nu heb ik meer momenten alleen nodig, zonder dat ik gestoord word. Ik ben veranderd, en dat is oké. Ik kan wel net doen alsof het niet gebeurd is en doorgaan met leven zoals het was voordat Jayden overleed. Maar dat lukt niet en dat hoeft ook niet. Ik schiet daar niets mee op. Niet voor mezelf en ook niet voor de ander. Goed voor mezelf zorgen is de basis om voor anderen te kunnen zorgen. Dat weet ik heel goed (met mijn verstand). En ik doe dat (in de meeste gevallen) ook. Maar weet je dat ik dat best lastig vind?

Rouw in combinatie met zendeling zijn vind ik namelijk best ingewikkeld. Kenneth en ik zijn uitgezonden om er te zijn voor kinderen die opgroeien in armoede. We leven van giften. Geld dat anderen ons geven om hier te kunnen zijn. Het is bijzonder om dit werk te mogen doen en we zijn dankbaar dat God ons hier gebruikt. Dat we Lighthouse Ministry mochten starten en dat daardoor heel veel kinderen geholpen kunnen worden is geweldig!

Toch is het niet altijd gemakkelijk. Het komt ook met uitdagingen. Je leeft namelijk in een omgeving waar de nood enorm groot is en daardoor is de vraag naar hulp ook groot. Het is makkelijk om, met de beste bedoelingen, aan jezelf voorbij te gaan. Dat is het normaal al, maar na Jaydens overlijden des te meer. Ik ben veranderd, en mijn behoefte is daardoor ook veranderd. Ik heb meer tijd voor mezelf nodig. Om te rouwen en weer op te laden. Tijd zonder dat er wat van mij verwacht wordt. In Rehoboth lukt dat vaak niet. Want, de nood is groot. Er gaat geen weekend voorbij dat er geen kinderen bij ons huis komen om te vragen voor eten of met een andere hulpvraag komen. Met alle liefde helpen we, maar daardoor heb je toch niet dat moment waar je even écht tijd voor jezelf en elkaar hebt. Ga je naar de winkel? Dan staat daar een bedelend kind dat iets van je vraagt. Zendeling ben je niet van 8 tot 5. Het is je leven, en daardoor is het makkelijk om aan jezelf voorbij te gaan.

Ik ben me ervan bewust hoe belangrijk het is om goed te zorgen voor onszelf om dit op lange termijn te kunnen doen. Maar wat kan dat moeilijk zijn. Uitgezonden om er te zijn voor anderen. Leven van giften. Het is een grote verantwoordelijkheid. Soms zijn de financiën er niet om er even tussenuit te gaan. En al zijn ze er wel, kunnen we ons nog steeds bezwaard voelen om het voor iets leuks te gebruiken.

Leuke dingen doen, momenten voor onszelf en soms een stapje terug doen als het even niet gaat. We doen het, ondanks dat het soms ongemakkelijk voelt. Waarom? Zodat het goed met ons blijft gaan. De basis om er voor een ander te kunnen zijn. Ik zou soms willen dat ik was zoals ik was voor Jaydens overlijden, maar dat is niet zo. En dat hoeft ook niet. God wil ons gebruiken zoals we zijn, met onze gebrokenheid en met wat wij meegemaakt hebben. God gebruikt onze situatie en ervaring om anderen te bemoedigen. Zolang wij er maar open voor staan én goed voor onszelf blijven zorgen. Want dat, is wat God wil. Hij wil dat het goed met ons gaat."

10.000 redenen tot dankbaarheid

Ik weet bijna niet waar om te beginnen. Er zijn in het afgelopen jaar weer zoveel mooie dingen gebeurd. Dus ik begin maar gewoon met het schrijven hiervan.

Ezra

Op 2 mei is Ezra geboren d.m.v. een keizersnede. Wat zijn we enorm dankbaar voor hem. Hij brengt nieuwe vreugde in ons leven. Zijn naam betekent "helper" en dat is wat hij is voor ons. Hij helpt ons om te blijven genieten van het leven. Ezra is een ontzettend lief en tevreden mannetje dat geniet van onze aandacht. Hij houdt ervan om de wereld om zich heen te ontdekken.

Jaydens herdenkingsteen

Het klinkt misschien gek, maar wat zijn we dankbaar voor de prachtige steen op Jaydens grafje. Er was iemand die ons vertelde dat wij de steen moesten ontwerpen zoals wij die wilden, zonder ons druk te maken over de financiën hiervoor. Dit betekent zo enorm veel voor ons. De steen past echt bij wie Jayden was. Zo mooi en persoonlijk.

Financiën

God voorzag in de financiën die nodig zijn voor ons als gezin om hier in Namibië te kunnen wonen. Het is niet altijd makkelijk om van giften te leven, maar wat is het enorm bijzonder om te ervaren dat Hij altijd voorziet. Hij voorzag voor ons als gezin maar ook voor Lighthouse. Zo bijzonder om te zien en ervaren hoe we samen een verschil kunnen maken in de levens van de kinderen. Wat ook gaaf is, is dat we dit jaar behoorlijk wat lokale donaties gekregen hebben.

Familie bezoeken

In het afgelopen jaar kregen we onder andere bezoek van mijn ouders en mijn broertje met zijn vriendin. Ook bezochten we Kenneth's familie en konden zij Ezra ontmoeten. Voor ons is het enorm fijn om met familie te zijn. Om samen mooie dingen te delen maar ook om samen te rouwen.

Lighthouse Ministry

Kenneth en ik zijn Lighthouse begonnen in 2019. Sinds maart 2020 zijn we in Namibië officieel geregistreerd als organisatie. We zijn dus een hele jonge organisatie, maar wat konden we veel betekenen voor de kinderen. We zijn in het afgelopen jaar ook enorm gegroeid als organisatie. Dat konden wij niet alleen. God voorzag in mensen die ons hielpen (praktische hulp, financieel, gebed en persoonlijke aandacht) Dat is iets waar we zo intens dankbaar voor zijn.

100 kinderen

We konden dit jaar 100 kinderen en tieners helpen door de verschillende programma's die wij aanbieden (bekijk de programma's via www.lighthouseministry.nl/wat-we-doen/kids-programmas). De kinderen kregen liefde en aandacht, activiteiten, bijles, ze konden naar school gaan, kregen hun schoolmaterialen en -uniformen en genoten van de warme maaltijden.

Kerstfeest en zwemmen

Dit jaar was de afsluiting extra speciaal. Dit kwam omdat er vanuit allerlei hoeken hulp kwam.

Het resort hier in de buurt nodigde ons uit om samen met onze kinderen te komen zwemmen en eten. Wat was het geweldig om de kinderen te zien genieten: voor de meeste van onze kinderen was dit de eerste keer in een zwembad.

Verder vierden we ons kerstfeest. Dit doen we elk jaar. Een gezellige dag waar we samen zingen, luisteren naar het kerstverhaal, kinderen die gedichten lezen en samen eten. Dit jaar was het anders. Naast het bovengenoemde hebben we heerlijk uitgebreid gegeten, werden de

kinderen geschminkt, we speelden spelletjes en er waren springkussens. We zijn dankbaar voor een sponsor die dit allemaal mogelijk gemaakt heeft. Wat deze dag extra speciaal maakte is dat alle kinderen een kerstcadeau kregen en een groot voedselpakket voor de twee weken dat wij dicht zullen zijn. Ook dit alles was gesponsord. Wij zijn overweldigd door alle hulp, ook vanuit Namibië. God voorzag: niet alleen voor de basisbehoeften maar ook in de extra's. Onze kinderen krijgen normaal geen cadeaus. Dit is iets wat ze niet snel zullen vergeten, en wij ook niet.

Medewerkers en besturen

Er zijn heel veel verschillende mensen betrokken bij Lighthouse. Zonder hen zou Lighthouse niet bestaan. We hebben bijvoorbeeld een geweldig team. Allemaal mensen met een grote liefde voor God én kinderen. Allemaal hebben ze een bepaalde verantwoordelijkheid binnen de organisatie en wat is het mooi om te zien hoe zij vol passie het werk met de kinderen doen. Dit is voor ons enorm fijn, want ook in onze afwezigheid hoeven wij ons

De medewerkers.

geen zorgen te maken over de programma's en projecten. Naast het team hebben wij twee besturen. We hebben het Namibische bestuur. Zij zijn degene die ons helpen om Lighthouse te laten groeien als organisatie. Ze moedigen ons aan, bemoedigen ons en helpen ons om de visie die God ons gaf uit te kunnen leven. Vorige maand organiseerden zij een uitje voor het team. Het is fijn om mensen te hebben om op terug te kunnen vallen en die ons ook scherp houden. Sinds afgelopen

jaar hebben wij ook een Nederlands bestuur en stichting: Lighthouse Ministry.NL. Dit is ook zo'n zegen voor ons. Zij ontlasten ons door te helpen met fondsenwerving zodat wij ons echt kunnen focussen op het werk hier. Want je zult begrijpen: er is heel wat geld nodig voor alle activiteiten van Lighthouse.

Het bestuur

Land of Hope en nieuwe projecten

Vanaf augustus mogen wij een groot stuk land (5 hectare) gebruiken voor Lighthouse. We noemen dit stuk land: Land of Hope. Hoop voor de gemeenschap van Rehoboth. Dit is echt een gebedsverhoring want zoals je misschien weet doen wij op dit moment alle programma's rondom ons huis. Niet alleen gaan we de programma's vanaf januari bij Land of Hope aanbieden, we zullen

ook beginnen met nieuwe projecten. Ons eerste nieuwe project is: **Hope Garden**. Dit is ons agrarische project als onderdeel van ons toekomstige skill centre: een plek waar jongeren nieuwe vaardigheden kunnen leren. Ook zullen we volgend jaar starten met een **naaldwerk project** voor moeders en jongeren. Daarnaast gaan we een **talenten ontwikkel programma** aanbieden. We zullen verschillende activiteiten aanbieden zodat de kinderen zich verder kunnen ontwikkelen in verschillende vaardigheden zoals voetbal, netbal, naaldwerk, agrarische training, boogschieten, dans en drama. Dit alles is mogelijk dankzij het nieuwe land dat beschikbaar is en nieuwe medewerkers. De afgelopen maanden zijn we druk bezig geweest om het land gereed te krijgen. Het agrarische project is al gestart: de eerste zaden zijn geplant.

Dit zijn maar zo een paar dingen waar we dankbaar voor zijn. Er is zoveel meer om dankbaar voor te zijn. Ik ben echt verwonderd door al het moois dat God door ons en anderen heen doet. God heeft voorzien in de juiste mensen rondom ons: twee besturen, medewerkers, betrokkenen en sponsors. Wij zijn overweldigd door Gods goedheid. Hij wil ons (en iedereen) gebruiken, het maakt niet uit hoe de omstandigheden zijn waarin je zit. En dat mochten wij ervaren.

Verlof in Nederland

Ons plan is (als het financieel lukt) om één keer in het jaar naar Nederland te komen. Kenneth en ik hebben daar behoefte aan. Om naar het grafje van Jayden te kunnen gaan, om familie en vrienden te bezoeken en zodat zij tijd met Ezra hebben. Zij hebben zo weinig van Jayden meegemaakt en dat vinden wij nog steeds moeilijk. We willen dit zo graag anders bij Ezra. Het plan is dan ook om in juni 2022 te komen, als we hier vakantie hebben.

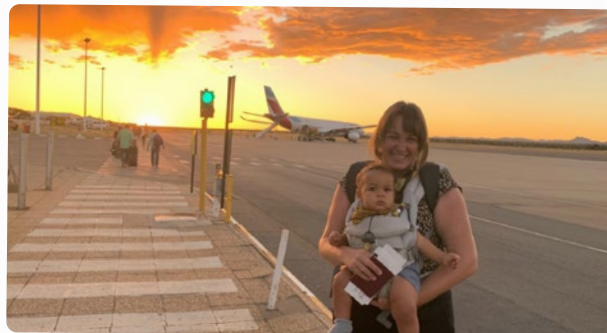
Ezra en ik zijn in Nederland

Ik schreef eerder al dat ik het soms lastig vind om een goede balans te vinden. Zending en rouw is een pittige combinatie. Zeker in een omgeving waar de hulpvraag zo groot is. Ik merkte aan alles dat ik zo'n behoefte had om even in Nederland te zijn. Even in een omgeving waar ik niet de hulpverlener hoef te zijn. Waar ik tijd voor mezelf kan hebben zonder dat er iets van me verwacht wordt. Tijd met familie en vrienden. Tijd om te rouwen en naar het grafje te gaan. We hebben een drukke tijd achter de rug en na de vakantie begint ook het nieuwe schooljaar. De drukste periode van het jaar. Na veel getwijfel (je begrijpt nu misschien beter waarom) en een aanmoediging van mijn man, was de stap om tickets te boeken toch genomen.

Op het moment dat je dit leest, ben ik in Nederland samen met Ezra!! We blijven tot 6 januari en zijn dan precies voor het nieuwe schooljaar begint weer terug. Natuurlijk missen we Kenneth heel erg, maar ik merk nu al, in de paar dagen dat we hier zijn, dat het mij (en mijn familie ook 😊) goed doet om hier te zijn.

Kenneth zal deze vakantie ook zijn familie bezoeken. Zoals je misschien weet is zijn moeder al best oud. Haar gezondheid gaat langzaam achteruit. Het is fijn dat hij deze periode samen met haar kan zijn. Ondanks dat we niet samen zijn zullen we beide genieten van de vakantie periode. We zien er naar uit om daarna weer aan de slag te gaan in het nieuwe jaar!

We hadden graag een info avond willen houden voor wij terug vliegen om jullie meer te vertellen over onze werkzaamheden en om elkaar te kunnen ontmoeten, maar vanwege de corona maatregelen is dat helaas niet mogelijk.

Bedankt

We willen je heel erg bedanken voor je steun op wat voor manier dan ook. Zonder onze achterban zouden wij dit werk niet kunnen doen. Het betekent heel veel voor ons om te weten dat we mensen om ons heen hebben die willen dat het goed met ons gaat, die er voor ons zijn en die het werk dat wij doen mogelijk maken. Samen met jullie maken wij een groot verschil in de levens van de kinderen hier.

Wij wensen jou goede feestdagen en
een gezegend nieuw jaar.

Lieve groetjes,
Kenneth & Gerlinda
Jayden (in herinnering)
Ezra

Blijf op de hoogte via

www.familieshipipa.nl, [f facebook.com/familieshipipa](https://www.facebook.com/familieshipipa) en [@gerlinda_shipipa](https://www.instagram.com/gerlinda_shipipa)

We vinden het leuk om met je in contact te blijven:

Via post:

P.O.Box 3080

9000, Rehoboth, Namibia

Via email:

gerlinda90@gmail.com

shipipak@gmail.com

Via Whatsapp:

G: +264817303470

K: +264813220995

Ondersteun ons als gezin

IBAN NL52 RABO 0348 4640 53

t.n.v. Zending Luctor Et Emergo

o.v.v. Zendingswerk Shipipa

Ondersteun Lighthouse

Ga naar:

www.lighthouseministry.nl